

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ευαγγελισμός της Θεοτόκου (25/3/2013)

Αναγέννηση του ανθρώπου – Αναγέννηση του Γένους

Η 25^η Μαρτίου, αγαπητοί μου, από την δημιουργία του πρώτου ανεξάρτητου Ελληνικού Κράτους και εντεύθεν, προσέλαβε για εμάς τους Έλληνες διπλή διάσταση. Η πρώτη είναι η Εκκλησιαστική, καθώς την ημέρα αυτή εορτάζουμε την κορυφαία Θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού της Παναγίας Παρθένου. Η δεύτερη είναι η εθνική, καθώς σήμερα έρχεται στο νου το θαύμα της Επανάστασεως και της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας, ύστερα από μία μαύρη και μαρτυρική περίοδο τετρακοσίων χρόνων τουρκικής σκλαβιάς. Σ' αυτά τα δύο θαυμαστά γεγονότα θα σταθούμε δι' ολίγων, αναδεικνύοντας την διπλή διάσταση της σημερινής εορτής.

Με τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου αρχίζει να εξυφαίνεται το Μυστήριο της Θείας Οικονομίας· το σχέδιο της αγάπης του Θεού για την σωτηρία του κόσμου. Πρόκειται για μέγα και υπέρλογο γεγονός. *«Ποιος άνθρωπος μπορεί να συλλάβει το άπειρο βάθος του Μυστηρίου του Ευαγγελισμού; Ο Θεός Λόγος γίνεται εκείνο που δεν ήταν, δηλ. άνθρωπος· και γινόμενος άνθρωπος μένει πάλι και εκείνο που ήταν, δηλ. Θεός. Αλλά και η Παναγία έγινε εκείνο που δεν ήταν, δηλ. Παρθένο! Μυστήρια, που, αν δεν πιστεύει ο άνθρωπος στην αγάπη και στην παντοδυναμία του Θεού, όσο και να παιδέψει το μυαλό του δεν πρόκειται ποτέ να κατανοήσει»*¹ Μπροστά στο θαύμα του Ευαγγελισμού ο λεγόμενος ορθός λόγος υποφέρει. Η ανθρώπινη επιστημοσύνη παρανοεί. Οι άνθρωποι της πίστης, όμως, το προσεγγίζουν με καρδιακή πίστη και άπειρη ευγνωμοσύνη στο έλεος του Θεού. Ο Θεός, στο πρόσωπο της Παναγίας, τοποθετεί μία γέφυρα μεταξύ ουρανού και γης. Η Μαρία γίνεται η κλίμακα της ενανθρώπισης του Θεού και της θέωσης του ανθρώπου. Η στιγμή του Ευαγγελισμού είναι η αρχή της αναγέννησης του ανθρωπίνου γένους και της αποκατάστασής του στην αγάπη του Θεού, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Περνώντας στην εθνική διάσταση της εορτής θα επισημάνουμε την αρχή της αναγέννησης του σκλαβωμένου Γένους.

¹ Π. Β. Πάσχος, «Ερως Ορθοδοξίας», σελ. 60

Ο ταπεινός και σκλαβωμένος Ελληνισμός ξεσηκώνεται και επιτελεί το θαύμα της επανάστασης, ένα θαύμα που ξεπερνά τη λογική, αντίκειται στα δεδομένα της εποχής και οδηγεί στην οδό της ελευθερίας. Σ' αυτό τον ανυπέρβλητο αγώνα ο ρόλος της Εκκλησίας υπήρξε καταλυτικά σημαντικός, γιατί η Εκκλησία, ως η μόνη οργανωμένη οντότητα του σκλαβωμένου Ελληνισμού, έγινε μπροστάρισσα και οδηγός στον αγώνα για την ελευθερία. Ο αγώνας αυτός δε θα μπορούσε ποτέ να αναληφθεί αν στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς, η Εκκλησία, με τους παπάδες και τους καλογήρους της, δεν αναλάμβανε το βαρύτερο ιστορικό χρέος να προστατέψει το Γένος από τους οργανωμένους εξισλαμισμούς, να διατηρήσει ζωντανή την Ελληνική γλώσσα και Παιδεία, την Ελληνική αυτοσυνειδησία, την πολύτιμη Θρησκευτική και πολιτιστική παράδοση του Ελληνισμού, την Ορθόδοξη πίστη, κρατώντας, έτσι, ακμαίο το όραμα της ελευθερίας. Αυτή η πίστη στον Χριστό και η αγάπη για την σκλαβωμένη πατρίδα έγιναν οι βάσεις πάνω στις οποίες στηρίχθηκαν οι επαναστατημένοι πρόγονοί μας για να επιτύχουν την παλιγγενεσία.

Την ίδια στιγμή η Εκκλησία εκείνη την εποχή, έδωσε και το αίμα της στον αγώνα για την ελευθερία. Η ιστορία έχει καταγράψει έντεκα Οικουμενικούς Πατριάρχες, με πρώτο τον Εθνοϊερομάρτυρα Γρηγόριο τον Ε', εκατό Αρχιερείς και έξι χιλιάδες κληρικούς και μοναχούς, οι οποίοι, με το αίμα και τη θυσία τους, πότισαν το δένδρο της ελευθερίας.

Κι όμως, τα τελευταία χρόνια στον τόπο μας επιχειρείται μια ανίερη προσπάθεια ευτελισμού και απομυθοποίησης του ρόλου και της προσφοράς της Εκκλησίας στον αγώνα του '21. Στην επιχείρηση αυτή στρατεύονται, δυστυχώς και εγχώριες δυνάμεις – πολιτικές και δημοσιογραφικές - που, είτε ερμηνεύουν την ιστορία με υποκειμενικά κριτήρια, κάτω από το πολιτικο-ιδεολογικό τους πρίσμα, είτε εξυπηρετούν ελεγχόμενα συμφέροντα, που στοχεύουν στην παραχάραξη και στην θυσία της αληθινής ιστορίας, στο βωμό ελεγχόμενων και σαθρών γεωπολιτικών σχεδιασμών. Η προσπάθεια αυτή δεν είναι άσχετη με την θέση στην οποία βρίσκεται ο Ελληνισμός σήμερα, ταπεινωμένος και εξαρτημένος από τα διεθνή συμφέροντα, που δε σέβονται την Ελληνική ιστορία, επειδή πρώτοι δεν την σεβόμαστε εμείς. Πρώτοι εμείς ανεχόμαστε την παραχάραξή της, πρώτοι εμείς την υποβαθμίζουμε στην εκπαιδευτική διαδικασία, πρώτοι εμείς απαξιώνουμε εκείνους που,

σε πείσμα των καιρών, κάνουν τα πάντα για να την αναδείξουν και να την διδάξουν στα ανιστόρητα παιδιά μας.

Το μήνυμα της σημερινής εορτής, αδελφοί μου, είναι ότι Χριστός και Ελλάδα πάνε μαζί. Είναι μεγέθη άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους και αυτό συνιστά τιμή και ιερό χρέος, να τα κρατήσουμε ζωντανά μέσα μας, αλλά και στην Ελλάδα της εποχής μας. Μόνο έτσι θα αποκτήσουμε και πάλι την χαμένη αυτοπεποίθησή μας, μόνο έτσι θα καταφέρουμε να βγούμε από το τέλμα και να δούμε το μέλλον μας με αισιοδοξία. Χρόνια πολλά και Ευλογημένα!

Αρχιμ. Ε.Ο.